

Posudek na diplomovou práci Mgr. Miloslavy Matějkové:
Diskurzivní analýza fenoménu Velká pardubická steepleschase
Obor Historická sociologie, FHS UK

Diplomová práce Miloslavy Matějkové splňuje po obsahové i formální stránce požadavky kladené na závěrečnou práci studentů magisterského studia. Jejím cílem je zmapovat vznik a vývoj fenoménu Velká pardubická steepleschase s důrazem na její společenský význam. Práce se dále zaměřuje na recepci Velké pardubické v místním tisku a na vývoj diskursu spojeného s touto sportovní událostí.

Práce je napsána čtivým stylem, je přehledně členěna a uspořádána do logického celku. Z metodologického hlediska se opírá o dostatečné množství relevantní literatury, zejména však o množství empirického materiálu v podobě novinových článků publikovaných k danému tématu v rozmezí více než sto třiceti let. Vedle toho využívá informací získaných při provádění polostrukturovaných rozhovorů s aktéry pohybujícími se v oblasti organizace Velké pardubické.

Díky pečlivé práci s prameny a netradičnímu úhlu pohledu, který autorka zvolila při analýze sledovaného fenoménu, se podařilo dojít k zajímavým a vědecky cenným poznatkům v oblasti, která byla dosud na poli (historicko-)sociologickém dosud zcela neprobádána. Autorce se podařilo splnit cíl práce, tj. zachytit fenomén Velké pardubické v kontextu společenského vývoje a objasnit její význam pro Pardubicko i České země jako celek.

Při hodnocení práce bych se ráda vyjádřila k průběhu realizace textu. Chtěla bych na tomto místě ocenit hladkou spolupráci s diplomantkou a zejména bravurní způsob, s jakým se dokázala vypořádat s podstatnou změnou metodologie práce v pokročilé fázi výzkumné činnosti. I z tohoto důvodu vznikala podstatná část textu v časové tísní, což se bohužel odrazilo na formální stránce práce. Právě k formálním náležitostem směřují mé hlavní výtky.

Práci by nepochybně prospělo, kdyby prošla důkladnější jazykovou korekturou, která by odstranila pravopisné i stylistické chyby v textu. Nedostatky se objevují rovněž v poznámkovém aparátu a odkazech na literaturu, které se nepodařilo sjednotit, takže např. na stranách 45, 46 nebo 56 se náhle pracuje se zcela jiným citačním standardem než v ostatních částech práce. Některé tituly uvedené v odkazech chybí v seznamu literatury (např. Seifertová 2008), stejně tak některé přílohy čtenář v závěru práce nenajde nebo je objeví pod jiným označením, než se uvádí v textu (přílohy 2 a 3 uvedené na str. 74). Některé věty nejsou dokončeny nebo nedávají

smysl (např. na str. 73: „Ty vždy shodně tvrdili, že tato překážka pro dobře připravené a kvalitní koně problém nemají.“).

Z obsahového hlediska se nepodařilo do textu příliš dobře integrovat kapitolu vycházející z provedených rozhovorů, která by si zaprvé zasloužila důkladnější analytickou práci, zadruhé působí vzhledem k celku práce cizorodě a vlastně ani zaměřením analyzovaných témat přímo nekoresponduje s hlavním tématem práce. Částečným popisujícím historický vývoj Velké pardubické lze zase místy vytknout přílišné zabíhání do detailů, které sice přidávají práci na čtivosti, avšak odbočují někdy až příliš od sledovaného tématu (např. počet psů a koní jednotlivých šlechticů či jména nejslavnějších vítězů).

I přes uvedené výtky vážící se převážně k formálním aspektům práce se domnívám, že autorka uchopením tématu prokázala rozvinuté analytické schopnosti a značnou „sociologickou imaginaci“, schopnost pracovat precizním způsobem s daty a vytěžit z nich nové poznatky, takže práce je skutečným vědeckým přínosem.

I z tohoto důvodu hodnotím práci jako **výbornou** a jako takovou ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 1. února 2012,

PhDr. Štěpánka Pfeiferová